

12- Emanette hıyanet cezasını çekeceksin.

İkinci hasaret: Emanette hıyanet cezasını çekeceksin. Çünkü en kıymetli âletleri, en kıymetsiz şeylerde sarf edip nefsin zulmettin.

“**Emanette hıyanet cezası**” denilmesinin sebebi şudur:

İnsana verilen hiçbir şey onun mülkü değildir. Göz, kulak, dil, akıl gibi **maddî cihazlar**; muhabbet, hırs, şefkat, merak gibi **manevî duygular** insana ait birer hak değil, **Cenâb-ı Hak'ın mülkü olan emanetlerdir**. İnsan bu emanetlerin sahibi değil, ancak emanetçisidir.

Emanetin hakikati şudur: Sahibi başkası olan bir şeyi, onun istediği yerde ve şekilde kullanmak. İşte insan, bu cihazları ve duyguları **emanet sahibinin rızasına uygun değil de nefsinin keyfine göre** kullandığında, emanetin ruhuna aykırı davranmış olur. Bu da doğrudan **hıyanettir**.

Meselâ:

- **Göz**, hakikati görmek, ibret almak ve marifete vesile olmak için verilmiştir; şehvet ve gaflet yolunda sarf edilirse emanete hıyanet olur.
- **Dil**, şükür ve hakikati ilan için verilmiştir; yalan, gıybet ve boş sözlerle kullanılırsa emanet ziyan edilir.
- **Muhabbet**, Allah'a ve O'nun namına sevilenlere yönelmesi gerekirken, fânî ve haram şeylere sarf edilirse yanlış yerde harcanmış olur.
- **Hırs**, âhirete ait kazançta kullanılması gerekirken, dünyaya bağlanırsa emanete hıyanet olur.
- **Kulak**: Hakikati, ilmi ve hakkı işitmek için verilmiş bir emanettir. Gıybeti, bâtilı ve isyanı dinlemekle emanete hıyanet edilir.
- **El**: Hayırlı işlerde, hizmette ve helâl kazançta kullanılmak için verilmiştir. Zulümde, haramda ve haksızlıkta sarf edilirse emanet ziyan olur.
- **Ayak**: İtaate, hayra ve doğru yola yürümek için verilmiştir. Günaha giden yolları tercih ederse emanete ihanet edilmiş olur.
- **Akıl**: Hakkı bâtıldan ayırmak, imanı tahkik etmek, kainattaki rahmet hazinelerini ve hikmet definelerini keşfetmek için verilmiştir. Nefsin hizmetine sokulursa emanete hıyanet olur.
- **Şefkat**: Mazlumunu korumak ve merhametle muamele etmek için verilmiş bir

emanettir. Günaha yardımcı olacak şekilde kullanılırsa şefkat değil zulüm olur.

- **Merak:** Marifetullah'a ve hakikatin keşfine sevk eden bir emanettir. Lüzumsuz, zararlı ve harama yönelirse emanete hıyanet edilir.

Aynı şekilde **mal, evlat, makam, gençlik, güç ve zaman** da insanın zâtî mülkü değildir. Bunlar da Allah'ın kuluna geçici olarak verdiği emanetlerdir. Bu emanetleri **emanet sahibini unutarak**, sadece dünya hesabına sarf eden kimse, farkında olmadan hem emanete hıyanet eder hem de **kendi nefesine zulmetmiş olur**.

- **Mal:** Allah yolunda infak ve hayır için verilmiş bir emanettir. Cimrilik, israf ve haramda kullanılırsa sahibine azap sebebi olur.
- **Evlat:** Emanet olarak verilen bir imtihandır. Allah'a kul olarak yetiştirilmezse emanete hıyanet olur.
- **Makam:** Hizmet ve adalet için verilmiş geçici bir emanettir. Kibir, zulüm ve nefsin büyütülmesinde kullanılırsa ağır bir mesuliyet doğurur.
- **Gençlik:** İtaat ve kullukta iffet ve istikamette sarf edilmesi gereken kıymetli bir sermayedir. Günah ve gafletle tüketilirse pişmanlık sebebi olur.
- **Güç:** Mazlumu korumak ve hakkı ayakta tutmak için verilmiştir. Zulüm ve tahakkümde kullanılırsa vebal olur.
- **Zaman:** İnsana verilen en büyük emanettir. Allah'ı razı edecek amellerle doldurulmazsa emanet zayi edilmiş olur.

EMANETTE HIYANETİN CEZASI

I. DÜNYEVÎ CEZALAR

1. Kalbin Kararması - Manevî Körlük

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

“Hayır! Bilakis onların kazandıkları (günahlar) kalplerini paslandırmıştır.”

(Mutaffifîn, 83/14)

Göz, kulak, akıl ve duygular günah yolunda kullanıldıkça kalp hakikati görmez hâle gelir.

2. Dar ve Huzursuz Hayat

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا

“Kim Benim zikrimden yüz çevirirse, ona dar ve sıkıntılı bir hayat vardır.”

(Tâhâ, 20/124)

Allah için kullanılmayan emanetler insana huzur değil, dar ve sıkıntılı bir hayat verir.

3. Nimetin Azaba Dönüşmesi

لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

“Eğer şükrederseniz elbette artırırım; nankörlük ederseniz azabım çok şiddetlidir.” (İbrahim, 14/7)

Emanet şükürle korunmazsa nimet olmaktan çıkar, azap sebebi olur.

4. Allah'ı Unutmanın Cezası: Kendini Unutmak

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

“Allah'ı unutanlar gibi olmayın ki, Allah da onlara kendilerini unutturmuştur. İşte onlar fâsıkların ta kendileridir.” (Haşr, 59/19)

Emanetin sahibini unutan insan, kendi yaratılış gayesini de unutur.

5. Kalbin Katılaşması

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ

“Sonra bunun ardından kalpleriniz katılaştı; taş gibi, hatta daha da katı oldu.” (Bakara, 2/74)

Günah yolunda ısrar eden emanetler, kalbi merhametsiz ve hissiz hâle getirir.

6. İnfak edilmeyen mal boynuna dolanır

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ
بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۚ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخَلُوا بِهِ ۚ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَاللَّهُ مَعِ الْيَرَاتِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۚ

Allah'ın lütfuyla kendilerine verdiği şeyde cimrilik edenler de bunu kendileri için hayır sanmasınlar. Aslında o kendileri için bir şerdir. Cimrilik ettikleri şey, kıyamet gününde onların boyunlarına dolacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah ise sizin yaptıklarınızdan haberdardır. *Âl-i İmrân Sûresi*

180

II. UHREVÎ CEZALAR

1. Emanetlerden Tek Tek Sorgulanma

إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

“Şüphesiz kulak, göz ve kalp; bunların hepsi ondan mutlaka sorguya çekilecektir.” (İsrâ, 17/36)

Her uzuv ve duygu, nasıl kullanıldığına dair hesap verecektir.

2. Uzuvarın Aleyhte Şahitliği

الْيَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

“O gün dilleri, elleri ve ayakları yaptıkları şeylere karşı aleyhlerinde şahitlik eder.” (Nûr, 24/24)

Emanet olan uzuvlar, sahibini savunmaz; aleyhine konuşur.

3. Ağzların Mühürlenmesi

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ

“O gün ağızlarını mühürleriz; elleri bize konuşur, ayakları da kazandıklarına şahitlik eder.” (Yâsîn, 36/65)

Dünyada emaneti zayi eden insan, âhirette susturulur; emanet konuşur.

4. İlâhî Sevgi ve Rahmetten Mahrumiyet

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ

“Şüphesiz Allah, hainleri sevmez.” (Enfâl, 8/58)

Emanete hıyanet, Allah'ın muhabbetinden mahrum kalmaya sebeptir.

5. Geri Dönüşü Olmayan Pişmanlık

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ

“Ateşin başında durdurulduklarında: ‘Keşke geri döndürülsek!’ derler.” (En’âm, 6/27)

Zayi edilen emanetlerin telafisi artık mümkün değildir.

6- Feryat azap ve pişmanlık

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا

نَعْمَلُ؟ أَوْلَمْ نَعْمَرِكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ؟
فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصْرِ؟

Onlar cehennemde, “Ey Rabbimiz! Bizi buradan çıkar ki dünyada iken işlemekte olduğumuzdan başka ameller, salih ameller işleyelim” diye bağışırlar. (Onlara şöyle denilir:) “Sizi, düşünüp öğüt alacak kimsenin düşünüp öğüt alabileceği kadar yaşatmadık mı? Size uyarıcı da gelmişti. Öyle ise tadın azabı. Çünkü zalimler için hiçbir yardımcı yoktur.” *Fatır suresi, 37. ayet*

Emanet, Allah için kullanılırsa **nimet**, nefis için kullanılırsa **zillet**, günah yolunda kullanılırsa **azap** olur.

İnsan, **emanetin sahibini unuttuğu için** dünyada huzurunu, âhirette selâmetini kaybeder.

Nefse Zulmetmek Nedir?

Nefse zulmetmek, insana verilen **en kıymetli emanetleri** (akıl, kalp, gençlik, zaman, duygu ve uzuvları) **nefsin geçici hevesleri** uğruna, **asıl yaratılış gayesine aykırı** şekilde kullanmaktır.

Yani insan: Kendine verilen sermayeyi **kendine düşman** eder, kendi istikbalini **kendi eliyle yakar**. Günahın zevki geçer; ardında **pişmanlık, alışkanlık ve azap** kalır. Nefsi memnun etmek için yapılan şeyler, sonunda nefsi yaralar. Kıyamet günü insan: “Beni böyle kullanmasaydın” diyecek bir nefisle, Aleyhine konuşan uzuvlarla yüzleşir.

وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ

“Allah onlara zulmetmedi; fakat onlar kendi nefislerine zulmettiler.” (*Nahl,*

16/33)

Bu ayet açıkça gösterir ki: İnsanın işlediği günahın ilk mağduru **kendi nefsidir**. Nefse zulmetmek; **kendi ebedî saadetini, kendi geçici heveslerine feda etmektir**.